

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lapszétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Allami tisztviselők adója.

Pécs, 1900. február 8.

Hegedüs Sándor, kereskedelmi miniszter, a magyar ipar és kereskedelem főpártolója s így természetesen a városoknak, mint az ipar és kereskedelem gócpontjainak buzgó fejlesztője, törvényjavaslatot nyújtott be, melylyel nemcsak az 1893. évi IV. t. cikkben felsorolt állami tisztviselőket, hanem az összes államvasuti tisztviselőket, szolgákat s állami gépgyári alkalmazottakat is minden községi teher viselése alól fölmenteni szándékozik.

A székesfőváros törvényhatósága ez ügyben rendkívüli közgyűlést tartott s elhatározta, hogy sürgős feliratban kéri az országgyűlés képviselőházát a városok anyagi érdekeire nézve sérelmes törvényjavaslat elvetésére s egyuttal táviratilag felhívja a társtörvényhatóságokat ebbeli akciójának erélyes és sürgős támogatására.

Minket pécsiek ez a törvényjavaslat közvetlenül alig érdekel, mert nálunk nincsenek városi adó alá vont államvasuti tisztviselők, de, ha érdekelne is, nem tartjuk a főváros akcióját abban az alakban, amint az megindult, sem célhozvezetőnek, sem igazságosnak.

Közérdekben indított akciónál ugyan nem tartjuk döntő szempontnak azt, hogy az közvetlenül sikerre fog-e vezetni, vagy nem, mert akkor bármely kérdésben csak a hatalom kezelőinek erős elhatározása elegendő lenne arra, hogy csirájában fojtson el minden ellenkező mozgalmat, de igazságunk kell lenni minden akcióban és különösen az olyanban, a mely nem kecséget közvetlen eredménnyel, mert az igazságunk mégis olyan az ereje, hogy előbb-utóbb mégis diadalra juttatja az ügyet, melynek érdekében az igazság fegyvereit viszik a harcba.

De hát az az akció, a mely csak arra irányul, hogy a most benyújtott javaslatot megbuktassa, éppenséggel nem mondható igazságosnak, mert ha már a törvény kimondja, hogy az állam tisztviselői és alkalmazottai mentesek a községi adók alól, akkor a legnagyobb foku igazságtalanság az államvasutak tisztviselőit meg-

fosztani ettől a mentességtől csak azért, mert ők az 1893. évi IV. t. cikkben felsorolva nincsenek.

Mert hisz kétségtelen, hogy az államvasutak tisztviselői ép oly alkalmazottai az államnak, mint például a póstások és távirások, vagy az állam gazdasági tevékenységének bármelyik ágában a vezetéssel, igazgatással, ellenőrzéssel és felügyelettel megbízott tisztviselők. Ha tehát ezeket megilleti a községi terhek alól való mentesség, úgy a legnagyobb foku igazságtalanság az állami vasutak tisztviselőit és alkalmazottait ettől megfosztani.

Egészen más kérdés azonban, hogy helyesen és igazságosan jár-e el az állam, mikor tisztviselőit általában a községi adó alól való mentesség privilégiumával ruházza föl? Ha ezen a ponton vesszük föl a harcot, lehet, hogy közvetlen sikerre még kevesebb lesz a kilátásunk, mint a főváros akciójának, mely az állami alkalmazottaknak legalább egy részét akarja a privilégiumtól megfosztani, de mellettünk lesz az igazság ereje, sőt a legegyszerűbb józan ész logikája is s ezek segítségével lépésről lépésre hódíthatjuk meg a tért a közvéleményben, melynek aztán előbb-utóbb be kell törnie a törvényhozás termébe is.

Mert alig van a józan emberi gondolkozással merevebben ellenkező eljárás, mint a mikor az állam azt mondja az ő alkalmazottjának, hogy én biztosítok neked szolgálataidért ennyifizetést, de ebből közadójában ennyit magamnak tartok meg, mert a közteherviselés törvény, mely alól te sem vonhatod ki magadat; de ezért kárpótlásul elengedem neked azokat az adókat, a melyeket ugyancsak a közteherviselés elvénél fogva annak a városnak tartoznál fizetni, amelynek költséges intézményeit te is élvezed.

Ebben a legegyszerűbb formában odaállítva is minden természetes logikának a feje tetejére állítása ez az eljárás; hát még, ha egy kissé vizsgáljuk azokat a mellékkörülményeket, amelyek ennek a logikai képtelenségnek igazán vérlázító igazságtalanság jelleget is adnak.

Az állam a vármegyék igazgatási, rendészeti kiadásait az országos költségvetésből fődözi, a városokat pedig kényszeríti, hogy mindezeket a költségeket saját polgáraiktól külön helyi adók képében teremtsék elő. A városi polgár tehát hozzájárul az állami adóban vármegyék igazgatási költségeihez s ezenkívül községi adózás útján fődözi a saját igazgatásának összes költségeit.

Azt hihetné ezek után valaki, hogy viszonzásul ezért az állam valami előnyben részesíti a városi polgárságot az állami adózásnál. Nos hát itt az az előnyük a városoknak, hogy míg a falusi házak után az elenyészően csekély házosztályadót szedi az állam, addig a városi házakat a 20%-os házbéradó óriási terhével sújtja.

Az előtt még voltak a városoknak olyan fejlődésképes forrásaik, a melyekből a mindinkább fokozódó városi igények szülte teherszaporulataikat fődözhettek. Ezeket az állam egymásután szedegette el tőlük. Adott ugyan értük addigi jövedelmességük arányában elég szűkmarkulag kiszabott kárpórlást, de csak azért, hogy ezeknek a jövedelmi forrásoknak természetes fejlődéséből a jövőben eredő bevételi többleteket maga vághassa zsebre.

De hát ne panaszkodjanak a városok, az állam elég nagylelkű, hogy az állami hivatalokat a városokban helyezi el, ezzel szaporítja a lakosságot s az állami tisztviselőket a városi forgalom öregbitésére folyósítja. Persze ez a nagylelkűség sokat veszít magasztos voltából, ha meggondoljuk, hogy egy kissé mégis bajos dolog lenne az állami hivatalokat tömegesen faluhelyre kitelepíteni s ha azt sem hagyjuk figyelmen kívül, hogy az állam minden egyes hivatal elhelyezésénél hogyan szokta megsarcolni a városokat, úgy, hogy az u. n. hivatalnokvárosok arról az állami nagylelkűségről koldulnak, amely állami hivatalokkal tömi tele őket.

Persze a városi lakosságnak állami tisztviselőkkel való szaporítása hatványozott méretekben szaporítja a városok terheit, mert a tisztviselő uraknak bizony első sorban kell a sima aszfalt, a fényes vilá-

Ma este

az

István-pinczében

kitünő halászlé kerül felszolgálásra.

Dreher-féle korona sör.

Tisztelettel

Siptár-féle rizling literje 1 korona.

WEINDORFER JÁNOS

— Étlacon kívül Ribay-féle borok. —

vendéglős.

A zenét G a r a y Ferencz népzene-kara szolgáltatja.

HALÁSZLÉ!

gitás, jó vízvezeték, kitűnő iskolák s jaj annak a szegény városnak, hol mindezt nem találják meg kifogástalan minőségben; kikiáltják annak koldus veltát, mucsai elmaradottságát az egész országban.

Azt persze nem kérdik, hogy minderre honnét telik a költség, mikor a városi direkt adózás kizárólag azok nyakába szakad, kik távol állnak a hivatalos ranglétrától, a közvetett adóztatás forrásait pedig egymásután szedegeti el az állam s a városi közjövdelem jó részét is azoknak az adósságoknak a kamatai nyelik el, a melyekbe a városok verték magukat, hogy az állami hivatalok elnyeréséért tartott licitációkon legtöbbet ígérők lehessenek.

Távol legyen tőlünk, hogy mindezekért az állami hivatalnokoknak tegyünk szemrehányást, hisz állásuk és műveltségük hozza magával, hogy igényeik lakóhelyük irányában, melyet az állam jelölt ki számukra, a modern városi élet kényelmére és kellemére is kiterjedjenek, azt pedig józan észszel szintén nem követelheti tőlünk senki, hogy a városi intézmények főtartási költségeihez önkényes adományokkal járuljanak hozzá, főleg mikor legtöbbje olyan anyagi helyzetben van, amelynek sanyaru voltát maga a kormány is kénytelen elismerni.

Csak a rendszert kárhoztatjuk, mely mindezeket a vizátságokat szüli s a városokat már csaknem kivétel nélkül a tönk szélére juttatta. Ne az államvasuti tisztviselők adómentességének megakadályozására fecséreljék el tehát a városok erejüket, hanem kezdjenek egységes, erélyes és — a mi a fő — kitartó küzdelmet ennek a rendszernek a megdöntésére.

Követeljük erélyesen, hogy az állam mentesítse a tisztviselőket a közvetlen állami adó fizetése alól, amint mentesítette a katonatiszteket, de ne adjon nekik privilegiumot a városok rovására, a melyek-

nek költséges intézményeit ők is élvezik s a melyek létesítését jórészt ők is teszik szükségessé.

Ne engedjék ezt az igazságos és helyes reformot elütni azzal az ürügygyel, hogy ilyesmire az államnak nincsen pénze, mert viszont a mostani rendszer főtartására a városoknak még kevésbé van már pénzük. Elég áldozatra kényszerítették őket az utóbbi 30 év alatt; áldozzon most már egyszer az állam is.

Hirek.

Pécs, 1900. február 8.

A nyugdíj-alapra.

— Az újságírók és színészek ma esti mulatsága alkalmából írta Nikelszky Géza. —

Ha el nem ér Revicky sorsa,
Mevénülsz idő-nap előtt;
Ílju heved' a láz kioltja,
Cserben hagy szellemed, erőd:
Ne télj, hogy el fogsz veszni éhen,
Meg van a jutalom, az érdem:
Babér és dicsőség helyett
Kapsz vénségedre — kenyeret!

Köszönd meg! Verejtéked ára,
Tisztos munkádnak bére ez!
A szürke főt meg nem alázza,
Hogy pihenésre érdemes.
Nem kegyelet gondoskodása,
Hanem a magad izzadása!
Nem alamizsnát osztanak,
Magadról gondoskods magad!

S te vetheted tovább, nyugodtan
Egymás után a betűket,
Érzéstelenül, létuntottan,
Magad' szászor tagadva meg!
Lehetnek vidám éjszakáid,
Fel sem véve sorsod csapását.
Kacaghatsz az élet felett;
A végén majd — megmentenek!

Író, színész! hallod? Ezentúl
Nyugdíjba küldheted magad.
Ha szived többé lángra nem gyul
S a régiek csak árnya vagy,

Ha kimerülten, fázva várod
A véged' vagy: élő-halálod;
Mikor nem tudsz dolgozni már! —
Nem volna tán jobb a halál? . . .

Mert tudsz-e bémult idegekkel
Élni, meddőn, részvétlenül,
Mikor már semmi, semmi sem kell,
S éltedbe öröm nem vegyül?
Tudsz-e sugárzó egészséggel
Örülai, hogy oly nagy kort érsz el,
A melynek veleje csupán
Érzéstelenség — tudomány?! . . .

Ne korhadjanak le alattad
Azok a deszkák, a miken
A valót, az életet adtad,
Mert nem tapsol meg senki sem,
Minden csak: *voltál*, egykor, régen!
S te élsz, a mult árnyékaképen!
Elnyüvöd régi nevedet
S ha tán volt — dicsőségedet!

Óh, jobb talán a betű mérge,
Jobb tán az élő kór neked,
Hogy szived egykor fagy ne érje,
Jobb meg nem érned a telet! . . .
Ismeretlenség éjszakája,
Földd be, burkold be sötét árnyba
A névtelen harcosokat,
Kik jól szolgálták urokat!

Mert a világot mozgató gép
Meg nem állhat egy percre sem;
Elhullt szolga helyébe új lép
S nem érzi kárát senki sem.
Tovább tapsol a nagy közönség
Mig te porladsz! helyed' betölték;
Meg nem áll, munka embere,
Érted a világ kereke!

Az a te sorsod! . . . álmodozva,
Elaszni lassan, csendesen,
Mint a kenyérért küzdő szolga,
Ea — haszon nélkül, névtelen.
Még halni ifjan, ismeretlen,
Panasz nélkül a végzet ellen:
Hogy nem hagy tovább élni még,
Mig magad nem mondd: elég! . . .

De azért van miért örülnöd:
Im, jóra fordult az ügyed!
Az életet ha átalakúzdól,
Van, ki gondol rád kívülled.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Stefi bácsi.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: Cank Muki.

Persze önök nem ismerik Stefi bácsit! A jó Stefi bácsit! Kár, igazán kár. Én sem ismertem. Sokáig nem ismertem. Bemutattak neki egyszer. Akkor vettem észre, hogy, ha valakivel, hát Stefi bácsival igazán érdemes megismerkedni. Komolyan mondom, érdemes megismerkedni vele. Nem szép ember. De csunya sem. Közönséges arc, olyan, mint a legtöbb emberé. A termete sem sudár. Az is mindennapi. Középmagasságu, jól ápolt potrohhal. Kérdik, mégis kicsoda, micsoda az én Stefi bácsim? Katona. Azaz, hogy már nyugalmazott katona. Nyugalmazott honvédkapitány.

Agglegény, ki még mindig hódít a hölgyek körül — legalább ő azt gondolja. Üres idejében — azaz egész nap — tarokkozik s kvaterkázik, ha vannak persze partnerei. Szászor is odacsapja a kártyát. Összeszidja partnerét. Nevetnek rajta, nagyokat kacagnak felette ilyenkor is. Nem veszi senki sem komolyan. — Azonkívül szenvedélyes vadász. Csak kártyázni szeret jobban s pipálni, mint vadászni. A pipát sohasem veszi ki szájából, csak ha alszik, vagy eszik. A vadászat közben is folytonosan füstöl, akár csak a Ganz-gyár leg-

nagyobb kéménye. Ő is keresztülment néhány vadászkalandon, melyeket fünek-fának elmond. Háromszor is képes egynek-egynek elmesélni. Azt is elmondja, hogy egyszer Afrikába akart menni oroszlaút vadászni.

— Nos és volt? . . .

— Vakapád! A kikkel összebeszéltem, hogy elmegyünk, elállottak a tervtől, magamnak meg nem volt kedvem atnak indulni.

Aztán megesküszik, hogy minden oroszlaút egy lövésre kipusztított volna, ha úgy eljöttek volna a többiek is. Ezt komolyan kell végighallgatni, különben sorba szedi bárki emberháznak az öregapját és öreganyját, még a menybeli patrónusairól sem feledkezik meg.

Tréfás, nagyon tréfás ember a jó Stefi bácsi. Senki sem tudja, hogy mikor mond valamit komolyan. Azért nem is lehet rá haragudni. Legnagyobb örömét abban leli, ha valakit felültethet. Ilyenkor összeráncolja homlokát, szavai kimertek. Ha valaki elhitte, mit füllentett neki, azt egész nap piszkálja, nagyokat mulat felette. Övele is megesis ilyesmi. Néha rászedik őt is. De akkor retteg környezete. Puskát fog. Lelővéssel fenyegeti azt, ki rászedte, aztán . . . egy rövid félóra mulva minden a régi kerékvágásban halad.

Egy szép pusztán voltam Stefi bácsival együtt a nyáron. Több vendége is volt a pusztának. A háziak vendégszeretete messze földön híres. Minden nyáron, sőt az egész éven át tele van vendégekkel a ház. Akkor is sokan voltunk. Jól mulattunk. Kitűnően éreztük magunkat, különösen Stefi bácsi. Volt tarokk

parti s jó bor, vadászhatott kedve szerint, a mikor akart. A lányok meg igazán elkényeztették. Búszke is volt hódításaira. Mondogatta is estéinkint, mikor lefeküdtünk (mert ketten egy szobában aludtunk):

— No gyerek, mit szólnsz hozzá? —
Megjegyzem, hogy még a vicispánt is tegezi, ha csak egy nappal is fiatalabb nálánál; a hölgyeket sem kiméli.

— Csak ámulok és bámulok, de szólni nem tudok — szoktam válaszként elénekelni neki.

Tarokkozott. Vesztett és dühös volt. Mi neveltünk rajta jóízűen. Csipkedtük, különösen a lányok.

— Stefi bácsi, a skizt magának csempészszük, jó lesz?

— Hallgassatok kölykek! — mordult ránk.

— Stefi bácsi, most biztosan elcsipik a huszonegyesét! — sugtam a fülébe.

Csakugyan elcsipték. Volt hahota. Az ő szemei szikráztak.

— Vakapátok, menjetek innen, mert közéték rugom az asztalt! — hangzott keneteljes intelme. Aztán tovább játszott és tovább vesztett. Mi meg tovább mulattunk.

— Stefi bácsi, menjünk vadászni — biztattam kis vártatra.

— Készítsd a puskámat. Pacerokkal nem érdemes játszani — egyeztet bele.

Beszaladtam a szobába s megtettem a szükséges intézkedéseket. — Előrandeltem egy kocsit. Elő is állt. Felültem rája két fegyverrel.

Kapsz nyugdíjat, óh proletár had!
Nem vagy kiteve éhhalálnak —
Ha jól vetetted ágyadat,
Mi sem zavarja álmodat.

Oh hála érte! hála érte!
Üdv neked! való, Köszönet!
Van hát biztos kenyered végre,
Görnyedt árny! lehet örömed: —
Vonulhatsz te is nyugalomba! . . .
De tudom, ott sem lesz nyugalmad: —
A gép és a sugó naponta
Kegyeletből — meglátogatnak.

Napirend 1900. február 9-én.

Naptár: péntek, febr. 9. — Réma. kath. Cirill.
— Prot.: Apollonia. — Görög-kel.: (jan. 28.) Efraim
— Zsidó: Adar 10. — Nap két 7 óra 29 percker;
nyugszik 5 óra 13 percker. — Hold két délben;
nyugszik 4 óra 9 percker éjjel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, hőstüledés várható csapadék nélkül.

Színház: Mezey Péter felléptével »Constantin abbé«.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta báró Fejérváry Imre dr. főispán elnökle alatt februárhavi rendes ülését a városháza közgyűlési termében. Az ülésen jelen voltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. főjegyző, Nendtvich Andor árvászeiki elnök, Fekete Mihály tiszti főügyész, Csirer Elek dr. tiszti főorvos, Csizmadia Géza másodaljegyző, Salamon József kir. tanfelügyelő, Kindl József, Szeredy József dr., Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Ráth Mátyas, Záray Károly dr., Gyenes József dr. kir. alügyész, Dragonescu Dömjén kir. pénzügyigazgató, Jobst László dr. és Egry József bizottsági tagok. Az ülés igazolta a múlt ülésről elmaradt Aidinger János, Pleininger Ferenc, Szeredy József dr. és Krassnay Mihály távolmaradását. Azután a napirendet tárgyalták le s az ülés feltizenkét órakor ért véget.

— (Kitüntetés.) Thaly Emil miniszteri tanácsost, a sz. I. cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság forgalmi és a mohács-pécsi vasut üzletigazgatóját a bolgár fejedelem a »du Merite Civile«-rend tiszti nagykeresztjével üntette ki.

— Menjünk már! — türelmetlenkedtem.
— Most nem megyek, majd máskor — szolt vissza szeliden.

Bizonyosan megnyert egy-két partit. Kérdősködtem. Csakugyan kezdett nyerni. A jó kedve ismét visszatért lassanként. Kénytelen voltam a fegyvert letenni s kifogatni. Aztán én is odaültem kibicelni Stefi bácsinak a többi közé. — Nos igen, mert valahányan voltunk, mind az ő kártyáit néztük.

Végre este lett. Szép, nyári este, Olyan, minőket minden ember, nemcsak a szerelmesek szeretnek. Megterítettek a hatalmas hársfák alatt a vacsorához. Stefi bácsi még mindig tarokkozott. Alig lehetett elvonni a kártyától. Csak akkor ült a terített asztalhoz, mikor játszótársai otthagyták.

— Mért nem mentek vadászni? Milyen jó lett volna holnapra egy vadkacsa! — mondá a háziasszony nekem s melléje hamisan mosolygott.

Nem értettem félre a mosolyt.

— Stefi bácsi kártyázott, már pedig a kártya mellől három mozdony sem képes elhuzni — feleltem jó hangosan.

Stefi bácsi meg úgy tett, mintha nem is hallotta volna. Jóízűen falatozott tovább.

— Ejnye, ejnye kapitány ur, pedig megérettük volna ám holnap a vadkacsát. No de majd máskor. Hanem engedje meg, hogy valamire megkérjem. Róka jár a tyukketrecek körül. Nem volna kedve ma este rókát lesni? Nagyon szépen megköszöném, ha elpuszti-

— (Farsang.) Nagy a panasz, hogy nehéz az élet! A rettenetes jajszó végig hangzik egész Európán betöltve hegyet, völgyet. S mégis mindenki mulat. A hány testület, anynyi bál, annyi táncmulatság, melyek bizony, bármely szohdan rendeztetnek is, a résztvevő egyének részéről mégis pénzbe kerülnek. S ha valaki nem rendez bált, avagy nem megy táncestélyre, mulat a bálokon kívül. Kávéházak, korcsmák tanui a szóló avagy kisebb társas mulatságoknak. Sőt az utcák bizonyítják leginkább, hogy éppen a szegényebb néposztály tagjai használják fel a farsangot leginkább. Az álarcosok serege, az egyes kávéházakból, korcsmákból haza bandukoló éjjeli alakok között nemcsak a vagyonos osztály van képviselve, hanem úgy szólván fele részben a szegényebb néposztály is. Az élet drága s a farsangban mégis jut mindenkinek egy kis mulatságra, inkább megvon magától valami szükségeset.

— (A változatosság gyönyörködtet.) mondja a közmondás. No nem mindenben! Itt van pl. az idő. Vajjon ki fog gyönyörködni az idő gyors változásán? Tegnap gyönyörű tavaszi nap volt, ma borongós, őszi képet öltött a táj. Tegnap az utak, szárazak jók voltak, ma ismét sáros, iléni kell, hogy az ember lábballije benne ragad. Igen, ha huzamos szárazság, tikkasztó hőség után megváltozik az idő s dörög az ég, hull az eső, a szél sivit, igen akkor a szobából gyönyörködik az ember a természet fenséges rémes játékán, midőn a sötét felhőket áttöri a fényes napsugár s tisztulni kezd az égbolt, ki ne örülne akkor az idő változásának? De most, mikor oly jól esnek az enyhe napsugár, bizony most hogy ismét beborult s leszállt a köd, óh ez oly leverőleg hat az ember kedélyére! A nélkül, hogy bárki megfigyelve észrevenné, a rossz idő deprimálólóg hat az ember kedélyvilágára, bizonyos fokban csökkenik mindenkinek a vígsága. S mi az oka? — a szomorú idő! Így van biz az. Tehát a változatosság nem

taná azt a kártékony portékát, mert ma-holnap nem lesz a baromfiállományból egy sem.

— Meglessem a rókát! Gyerek te is ott lehetsz, ha hedved tartja — szoltott hozzám.

— Ott leszek Stefi bácsi! Én ne lennék ott? Én akarom lepuffantani a rókát.

— Vakapád! te majd csak nézed!

Megvacsoráltunk. Aztán kinn maradtunk a hársak alatt. Négyen ismét leültek tarokkozni. Most nem kibiceltünk senkinek sem. Mi is játszottunk. Azt játszottuk, hogy »haragszom rád.« A zálogokat is kiváltottuk, de csókot nem kaptunk. A lányok kijelentették, hogy ők nem csókolóznak. Akkor nem játszottunk tovább! Elkezdtünk énekelni. Sokáig énekelünk, szépen, érzéssel.

Tizenegy órakor mindenki visszavonult. Nyugodni tértek. Stefi bácsi is abbahagyta a kártyázást, mert a másik három is aludni ment.

— Gyerek hozd a puskát, aztán menjünk a mosókonyhába — adta ki nekem az utasítást.

Ugy tettem. Lementünk a mosókonyhába s leültünk. Én is rágyújtottam, Stefi bácsinak égett még a pipája. Vártunk. Sokáig vártunk már. A róka még nem jött, de a hold már feljött. Felhők is jártak az égen. Amolyan bárányszemek, melyek néha el-el-fedték a holdat. Ilyenkor homályos lett az udvar. Az egyes tárgyak körvonalait láttuk csak. Már türelmetlenkedni kezdtem.

— Stefi bácsi ne pipázzék! — sugtam a fülébe, mert csak sugdosva beszélünk.

— ? — nézett rám kérdőleg.

mindenkor gyönyörködtet. Ez azonban nem dönti meg a közmondás igazságát, a mennyiben van egy másik sarkigazság: minden szabály alól van kivétel, tehát el kell fogadni mégis, hogy a változatosság gyönyörködtet.

— (A város gyámügyi felelőbizottságába) a főispán rendes tagokká Krassnay Mihályt és dr. Szeredy Józsefet, póttaggá pedig Szuly Jánost kinevezte. A kinevezéseket a mai városi közigazgatási bizottsági ülésen jelentették be.

— (Esküvő.) A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalban ma kötöttek egymással házasságot Littke Lőrinc pezsgőgyáros pécsi lakos és Sonnewend Vilma, néhai Sonnewend Gyula okleveles gyógyszerész körmenői lakos és neje Lovák Karolin leánya. Az anyakönyvi kötetet Majorossy Imre polgármester teljesítette. Mint tanuk a vőlegény részéről Littke Ágoston cs. és kir. huszárezredes brassyói lakos, a menyasszony részéről Bohunitsky Ödön kalocsai kir. törvényszéki elnök, mint nyoszoló lányok Szily Terka és Dávid Ilonka szerepeltek. Az új pár frigyét délutáni fél öt órakor a székesegyházban Spiess N. János kanonok áldotta meg. Este az örömapa Littke József kereskedelmi és iparkamarai elnök házában nagy nász lakoma volt.

— (Egy havi adó.) Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, bejelentette a városi közigazgatási bizottság mai ülésén, hogy a múlt hóban a város területén egyenes adókból 12.943 korona 72 fillér folyt be, míg a múlt év hasonló időszakában csak 11.817 korona. Tehát az idei eredmény 1126 koronával több.

— (Kinevezés.) Báró Fejérváry Imre főispán Nagy Jenő dárдай lakos joghallgatót, megkivánt minősítéseinek egy év alatt való megszerzésének kötelezettsége mellett, a dárдай járási főszolgabírószághoz közigazgatási gyakornokká kinevezte.

— (Megbetegedések a vármegyén.) A hideg és enyhe, fagy és olvadásal váltakozó időjárás okozta mindentéle megbetegedéstől a vármegye sem maradt ment, úgy, hogy a vármegye két hivatalfőnöke gyermekbetegségbe esett. Tormay Károly alispán orvokelést kapott, úgy, hogy ma már hivatalban van.

— A róka megérzi bizonyosan s abból józan észszel azt fogja következtetni, hogy ő rá les valaki, a mennyiben máskor, ha itt járt, nem érzett pipafüstöt.

— Akkor annak a rókának több esze van, mint neked — sugta vissza mérgesen.

A pipája még mindig égett. Az én cigarróm már rég elaludt. Másikat sodortam. Aztán ismét vártunk türelmesen. Egy bárányszem megint elfodta a holdat. Az udvar megint homályos lett.

Jött valami. Állat volt. Róka? Nem láttam jól. Stefi bácsi a pipáját piszkálta, nem vett észre semmit. Nézetem a jövevényt. Az is nézett. Körülnézett az udvaron. Mozdulatlanul állt, csak a fejét mozgatta. Megindult. Lassan, óvatosan. Nagyon gyanusan viselte magát. Mintha csak lopni jött volna. A holdat még mindig betödté a bárányszem.

— Ott van! — sugtam pianissimo Stefi bácsi jobb fülébe. Én ugyanis az ő jobb-ján ültem, azaz egy széken tőle jobbra.

— A róka? — kérdé meg halkabban.

— Talán. Nem tudom, mi az. Nézz meg jól.

— Az róka, de csak volt! — s azzal ráfogta a fegyvert.

— Ne löjjön még! várjuk meg, mit csinál.

— Látod, hogy a tyukok felé tart. Nem lehet más, mint róka!

— A rókának farka is van, beosztos farka. Ennek pedig nem látom a farkát.

— A hasa alá húzta. Ugy szokta már

talba sem mehetett s az ágyat kell őriznie. — *Kossits* Kamill, vármegyei főjegyző pedig bárányműlőbe esett. A főjegyző azonban, dacára magasfokú lázának, ma is hivataloskodott még, a mennyre azonban lehetséges, senkit sem bocsájt be magához, nehogy tovább terjedjen a vármegyén a — bárányműlő.

— (A város közegészségügyi bizottságába) egy mérnök, egy építész és egy gyógyszerész is beválasztandó lévén, a polgármester a mai közigazgatási ülésen tett e választás megejtése végett javaslatot. A javaslat alapján a közegészségügyi bizottságba beválasztattak *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Schlauch* Imre építész és *Zsiga* László gyógyszerész.

— (A pécsi zenekedvelők egyesülete) tegnap tartotta meg szép számú közönség előtt a Vigadóban nagy simphonikus hangversenyét. A műsor első pontját „A víz-hordó” opera nyitánya *Cherubini*től képezte, mit a műkedvelők zenekara egyszerű közvetlenséggel adott elő, a mi különben a karmester *Oswald* Ferenc jó izlését dicséri. Azután *Károlyi* Sándorné énekelt *Preusz* Adolf zongora kísérete mellett. A programban jelzett két énekszámot: *Adelaida* Beethoventól. a) *Du bist wie eine Blume*; b) *An den Sonnenschein*, Schumanntól; Dal a „*Prófétá*”-ból, *Mayerbeert*ől, meg kellett még néhányval tolni. A közönség tombolt, zajos ovációban részesítette *Károlyi* Sándornét s méltán. Gyönyörű mezzo soprán hangja a skála minden lépcsőjén üdén cseng s a ritka szép hang énektudással s zenei képzettséggel párosul. A tremolókat kiváló érzékkel a maguk helyén alkalmazza, nem használja minduntalan s így a dallamok tisztán, érthetően folynak ajkairól, a gyors futamok minden egyes hangját megénekli, úgy kapcsolódnak azok egymásba, mint a láncszemek. Intonációja biztos, a kiejtése érthető; ha kell, hangja erős, máskor alig hallható, de mindig egyformán tiszta, egyként kellemes. Nem pózol, az előadása természetes, mindamellott vonzó. Pécs zenevilágában most tűnt fel e csillag s már is ragyog fényesen, művészetét ez egyetlen fellépése félreismerhetetlenül igazolta. A közönség reggelig elhallgatta volna.

azt ő, ha tilosban jár. Gyerek neked még sokat tanulnod — oktatótt ingerült hangon.

Dörrent. Nagyon dörrent a fegyver. Az állat összeesett és vonított mély érzéssel, fájdalmasan, keservesen. A környék kutyái is vonítottak. A pusztá nepe összeszaladt. Az állat nem szűnt meg vonítani.

— Stefi bácsi kutyát lőtt — szavaltam kárörömmel.

— Vakapád! A róka is vonít, ha egyszerre agyon nem lövik. Tudom te meg ordítani fogsz, ha a másik lövést beléd ereszttem — zúgta fortisszimo.

— Jobb lesz, ha azt is a kutyába lövi! — ingerkedtem vele.

— ! ! Elhord innen magad gyereket, mert lelőlek.

Visszavonultam. Vártam, míg a második lövés is eldőrdült. A kutya, mert csakugyan kutya volt, még jobban vonított. Fájt hallani. Sokan befogták a fülüket. Én is befogtam. Stefi bácsi meg izgatott volt, rendkívül izgatott. Őt is bántotta a vonítás. Azaz inkább az bántotta, hogy kutyát lőtt. De azért esküdözött, hogy az róka.

— Hát nézd meg, ha nem hiszed — bizonykodott erősen.

— Nem nyulok én hozzá. Van annyi hallásom, hogy a kutya hangját felismerjem.

A puskát ütésre emelte. Elugrottam.

— Megfojtalak gyereket az éjjel.

Nem feleltem. Feltettem magamban, hogy lefekszem és nem szólok egy szót sem. Előbb a kanászt kerestem meg. Utasítottam, hogy

Ezután *Peer Gynt Suite* 1. *Grieg* Edétől következett, melyben az első három szám könnyed zenéje bájolta el a publikumot. A negyedik szám *Dans la Halle du roi de montagne* a hallgatóság gyengébb idegzetű részére, őszintén szólva, nem a legjobb hatást tette.

Következett *Beethoven* 2. *symphonikus d-dur hangversenye* A nehéz constructióju művet általában jól adta elő a műkedvelők zenekara. *Oswald* jól fogta fel a darab intencióját s ennek megfelelőleg dirigált. A részleteket illetőleg megjegyzendő, hogy az első részben (*Adagio molto, Allegro con molto*) a kar nem játszotta meg jól a themát. Az egész théma a karmester minden suggestiója ellenére ellapult, holott annak az egész műből ki kell domborodnia. A *Larghetto* e tekintetben már sokkal jobban sikerült. A théma azonban igazán csak a *Scherzoban* (*Allegro*) jutott kifejezésre. A *Finale* (*Allegro molto*) előadása is dicséretet érdemel. Az összhatás azonban kielégítő volt.

Elismerést érdemel a filharmonikusok társasága, különösen annak karmestere, hogy semmi fáradságot nem kímélve a tegnapi estén valóban klasszikus élvezetben részesítette a hallgatóságot, mely elismerését sűrűn felhangzó zajos tapsokban fejezte ki.

— (Egy havi ügyforgalom.)

Majorossy Imre polgármester a városi közigazgatási bizottság mai ülésén terjesztette elő a közigazgatás mult havi ügyforgalmáról szóló jelentését. A jelentés szerint a közigazgatási iktatóban érkezett január hóban 3170 ügydarab; hátralék volt 90 ügydarab. Elintéztetett 2897 darab; tehát a folyó óra athozott 273 ügydarab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1882 ügydarab; hátralék a mult óról nem volt semmi. Elintéztetett 1801 ügydarab; athozott a folyó óra 81 darab. Kihágás volt 310; ezekből elintéztetett 255; hátralék volt a folyó óra 55. Bűnügy volt 140. Iparkihágás 1 esetben történt. Mezőrendőri kihágás szintén 1 volt. Iparigazolvány kiadatott 7; igazoló jegy 12; cselédkönyv 16. Tűzeset volt 2. Letartóztatott 116 egyén: kötött utlevéllel eltolóncoltatott 29. A vidékről érkezett utasok száma 642 volt. A közvégségi bírósághoz a központba érkezett 378 panasz; megszűnt 41; letárgyaltatott 300; a folyó óra athozott 37. Ítélet hozatott 124

üsse agyon a szegény parát, ne kioldójék, aztán ássa el. De megnézze, hogy róka-e, vagy kutya.

Bementem a szobába s lefeküdtem. Nem sokára Stefi bácsi is bejött. Dörögött. Én szótlanul fekdtem, úgy tettem, mintha már mély álomban lettem volna. Eloltotta a lámpát. Még mindig monologizált. Szidott engem, a rókát, sőt az egész világot. Egyszer elcsendesedett. Elaludt. Közbe-közbe felriadt.

— Még mindig nyöszörög az a bestia? — kérdé idegesen.

— Nem — volt részemről mindannyiszor a lakonikus válasz.

Meg is virradtunk. A reggelihez ültünk. Mindnyájan gratuláltak Stefi bácsinak a mesterlövéshez. A szeme szikrázott. Röstelte, hogy két lövésre sem tudta elnémitani az áldozatot. Nem nézett senkinek sem a szeme közé. Mosolyogtunk.

— Az még semmi, hisz nem lehetett tisztán látni sem. De már az, hogy kutyát lőtt. Hahaha . . . brühühü . . .

Óriási hahota. Mindegyikből előtört az elfojtott kacaj. Kétszeres erővel tört elő. Stefi bácsi felugrott.

— Róka volt — ordítá stentori hangon. (Pardon a kifejezésért, de csakugyan úgy ordította.)

— János! — kiáltottam a kerítés mellett álló kanásznak.

Odajött.

— Mit lőtt a kapitány ur?

— Mán megkövetem alásan, kutya rőt

esetben; egyezség kötött 176; végrehajtás eszközöltetett 87 esetben. A bányatelepi községi bíróságnál volt 160 panasz; letárgyaltatott 89; megszűnt 71. Egyezség 54 esetben kötött; ítélet 37 esetben hozatott; végrehajtás 3 esetben fogatosított. Utadóban befolyt 825 korona 80 fillér; a mult év januárjában pedig 973 korona. Végül egy kocsis és 16 eltartása a mult évben 72 koronába került.

— (Érdekes lelet.) Köztudomásu dolog, hogy a városházán nagy a hurcolkodás, változás, rendezkedés. Nem csoda, ha ilyenkor olyan leletre is akadnak, ami némi feltűnést kelt még a városházi körökben is. De nem is csoda, mert olyan sarkokat bolygatnak meg, melyek husz-harminc év óta szedték magukba a port, meg más egyebet. Így tegnap egy ajtóközt, mely sok év óta el volt zárva, nyitottak föl és adtak át eredeti rendeltetésének. Hanem előbb alapos rámolást kellett tartani, mert az ajtóköz tele volt a legkülönfélébb holmival. Volt ott forgalomból kiment és forgalomban levő pénz, dohány szivar, pipa, gugyi, lefoglalt bűnjelek egész arzenálja (kések, revolverek stb.) pikáns képek és — ami a legnagyobb meglepetést okozta — vagy ötszáz elintézetlen akta. Az apróbb tárgyak széthányódtak, az akták azonban három nagy kosárban a rendőrség új helyiségébe vándoroltak, hol a bántó világosságról ismét valami sötét zugba fognak kerülni, mert 20—25 éves aktákkal mit is kezdenének. — Mint halljuk, az akták nagy része iparendélyért való kérvények és illetőségi ügyekről szóltak.

— (Ügykezelési szabályzat.) Az az ügykezelési szabályzat, melyet a közigazgatási bizottságok megalakításakor évekket elötte alkottak, nem felel meg ma már a követelményeknek. Ezért *Majorossy* Imre polgármester új ügykezelési szabályzatot dolgozott ki, melyet a mai városi közigazgatási bizottsági ülés tárgyalt. Az összesen 36 szakaszból álló szabályzat 3-ik szakaszánál báró *Fejérváry* Imre dr. főispán felszólalására bevették, hogy az albizottságokban a jegyzői teendőket bár

az — monda nagy szerényen, miközben ő is félrehuzta a száját.

Újra felkacagtunk. Stefi bácsi még dühösebb lett.

— Szamárr vagy, János. Ott sem voltál — mikor ezt mondta, egészen eltorzultak Stefi bácsi vonásai.

— De bizony ott voltam; meg aztán én is ástam el. Azt is megmondom, hogy ki kutyája volt.

— Kié, kié — kérdeztük egyhangulag.

— A Rezes Gyuri komámé — monda egykedvűen.

Stefi bácsi torkán elakadt a szó. Mi meg új hahotára fakadtunk. Kórusban kacagtunk. Végre Stefi bácsi is szóhoz jutott. Nem szólt sokat. Azt is nagyon hangosan és mérgesen monda.

— Vakapátok! Elmegyek! . . .

Nem hittük. De ő pakkolt. Marasztaltuk. Nem használt. Kocsira ült s csakugyan elment. Sajnálunk. Mindnyájan sajnáltuk. De mi ott maradtunk. Megebédeltünk, már az uzsonnát is elköltöttük, mikor kocsi robogást hallottunk.

Visszajött. Igen, a Stefi bácsi visszajött. Rögton tarokkhoz ült. És nyert. Jó kedve lett. Szabadon élcelődhattunk, nem törődött vele. Nyert! Ez volt az oka . . . Mástör is előhoztuk neki a kutyát, megint pakkolni kezdett, de nem ült kocsira, hanem ismét a kártya asztalhoz ült. Már csak ilyen a jó Stefi bácsi.

a főjegyző látja el, magát az aljegyzőkkel helyettesítheti. A 4-ik szakasz az ülések kezdetét 9 órára tette, de Záray Károly dr., Szeredy József dr. és a polgármester felszólalására 10 órát tűzték ki az ülések kezdetéül. Záray Károly dr. javaslatára egy stiláris módosítást tettek, a mennyiben a meg nem jelenést nem mulasztásnak, hanem távollmaradásnak minősítették. Ezután a szabályzatot teljesen elfogadták s Majorossy Imre polgármester megígérte, hogy a fegyelmi választmány ügykezelési szabályzatát is kidolgozza s a legközelebbi közigazgatási ülésre beterjeszti. Az új ügykezelési szabályzat szerint a bizottság napirendje ezentul a következő: polgármester jelentése; főjegyző referálása; első aljegyző előadása; árvaszéki elnök, tisztí főügyész, másodaljegyző, tisztí főorvos jelentései; a királyi pénzügyigazgató, királyi főmérnök, királyi tanfelügyelő és királyi ügyész előterjesztései. Tehát az új ügyrend szerint — a hogy ma is már a bizottság a szakreferensek előterjesztéseit tudomásul vette — a bizottságnak városi tisztviselő tagjai előbb referálnak s azután a bizottság állami hivatalnok tagjai.

— (Kirendelés.) A városi közigazgatási bizottságba, ugy Baranyavármegye közigazgatási bizottságába és Gyemes József dr. kir. alügyész, a királyi ügyész akadályoztatása esetére póttagnak miniszterileg kirendeltetett.

— (Orr.) Még pedig szép, nagy orr. Szinte passzióknak volna rajzban bemutatni olvasóinknak. De mert nem vagyunk képesek új-ság, hát csak röviden, gyenge szavakban írjuk meg, hogy a város által a Madarász források tájékán eszközölt ártézikut-próbaforrások ügyében a Maletter Rezső által beadott felelőre az az leiratot küldte a miniszter, hogy mivel a város előzetes engedély nélkül

eszközölt forrásokat, közgei tehát szabálytalanságot követtek el. Emélfogva felhívja a polgármert, hogy *tavítsa ki a vízjogi törvény ismereteire közgeit*, hogy azok máskor ilyen baklővéseket ne kövessenek el. Az orról szóló ez a gyászdal a mai közigazgatási bizottsági ülésen olvastatott fel. És a bizottság hallgatagon tudomásul vette. Hja, legjobb ilyenkor hallgatni. Mert bár szép ez az orr, nagy ez az orr, mégis legjobb vele kussolni!

— (Harc a gyermekért.) Örvegy Paraszkin Dömötörné, mikor az ura Slavoniában elhalt, Pécsre jött. Szegény volt; nem volt neki mása, mint 7 frt kegydíja havonként. Volt neki azonban egy kis lánya és egy — méhmagzata. (Pardon a kifejezésért, de megörökítésre méltónak tartjuk ezt a szöszerinti előterjesztést, ami a város közigazgatási bizottsági ülésén ma a hivatalos stilus nagyobb dicsőségére szigoruan így hangzott el.) Pécsen 1893-ban rokonainál Vogl Károlyéknál lakott, kik az itt született fiugyermekét örökbe fogadták. Ezt Brassó város árvaszéke jóváhagyta s kormányhatósági megerősítést is nyert. Paraszkin Dömötörné azonban — ugy látszik — megbánta gyermeke örökbeadását s feljelentést adott be most báró Fejérváry Imre dr. főispánhoz, melyben azt a vádat emeli az árvaszék ellen, hogy ő az örökbeadási szerződés aláírására kényszerített s az alapon kéri gyermeke visszaadását. A közigazgatási bizottság mai ülésében alaptalannak találta az árvaszék elleni vádat s mivel a gyermek visszaadását, illetve az örökbeadási szerződés egyoldalú felbontását illetőleg a bíróság illetékes, a gyermekeért harcoló anyát elutasította.

— (Bulletin a viaról.) A Tettye vízellásáról a főmérnöki hivatal a következő-

ket jelenti: A víztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képeasége f. hó 8-án reggel 3600 köbméter.

— (Haladunk s a magyar ipar — marad.) Igenis, haladunk. Lesz seprőgépe Pécs szab. kir. városának, melyet 1260 koronáért Jacob és Becker cégtől szereznek be. Ezt a mai városi közigazgatási ülésén azzal jelentette be Majorossy Imre polgármester, hogy sajnálattal bár, de külföldi cégtől kell a seprőgépet megrendelni, mert a felhívott cégek ajánlatai közül a belföldieké mind drágább volt, mint a Jakob és Beckeré. Ezek seprőgépe a legolcsóbb; sulya a legkisebb és munkaképeasége a legnagyobb. A bizottság a jelentést tudomásul vette. No mert muszáj. Pécs városa nem elég gazdag, hogy ráfizessen a magyar ipar pártolására.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 8-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Perczel Dezső elnök beterjesztette Molnár Jenő szentesi mandátumát.

Ezután folytatták a költségvetés általános tárgyalását.

Bartha Ödön a nemzetiségi kérdésekkel foglalkozik s elmondja, hogy egy képviselő a Kikindaer Zeitungnak azt írta, hogy működ-jék továbbra is a »deutsche Gesinnung« terjesztésén.

— Ki az? — hangzott fel több oldalról.

— Schmidt Károly — feleli rá Bartha, ki ezután a költségvetést bírálhatja s Kossuth Ferenc határozati javaslatát pártolja.

Lukács László pénzügyminiszter felelt ezután az ellenzék kifogásaira s a költségvetés reális voltát bizonyítja. A tisztviselő

az övé volt, csaknem kizárólag e körül forogtak. A félelem attól, hogy tette kiderül, másodsorba húzódott.

Annyira feltétlenül bizott a kapitány erejében és ügyességében, hogy az ő véleménye szerint ilyen emberrel szemben a világ semmitéle hatalma se birt volna valamit tenni. Volt ebben az állandó veszedelemben bizonyos inger.

A doktor ugyanis már jobban volt lábával és halani lehetett a szobában lépteit, amint fel és alá járt.

Ezeknek a néma szerelmi óráknak, amikor még csókjaik csattanását is tompítani igyekeztek, megvolt a sajátos varázsa.

Giacometti láthatólag kedvét találta abban, hogy Kamilla idegeivel játszik. Eloltotta a gyertyákat Kamillát a nyitott ablakhoz vezette. Eztán leült az ablaktáblára.

A csendes éjben, amelyet csak a holdsugár világított be, halványan, világosan hallották az ágak zörejét.

Egy izben azt vélték, hogy a kertben valami emberi alakot fedeztek fel, aki leselkedik rájuk. Kamilla kérte kedvesét, hogy zárja be az ablakot és rejtőzzék el. De Giacometti nem mozdult és némán tekintett ki a tájra.

Felízgatva a veszélytől és megittasulva a csendes éj költészetétől Kamilla odasimult kedveséhez és fülébesugta:

— Beszélj hát — mondj csak egy szót, kérlek.

De a férfi ajkai zárva maradtak. Kezével a szomszéd szobára mutatott, ahol a doktor aludt. Kamilla is elhalgatott. De az értekeit elfogott mámorból kinőtt a vágy, hogy e komor titokzatosságot megtörje. Több akart lenni Giacomettinek, mint vágyainak eszköze és lelki közössé-

— Apa a másik szobában van — suttogta, hogy megfélemlítse támadóját, Giacomettit.

És csattant a csók tovább is, szaporán . . .

IV.

A következő este már rendesen bement Giometti a leány szobájába.

Csak annyit mondott másnap a tiszt Kamillának:

— Jövök, hagyja nyitva az ablakot!

Szavai úgy hangzottak, mintha egy cseppet se kételkednék abban, hogy a leány engedelmességni fog.

És csakugyan úgy történt,

Kamilla teljesen elvesztette a belső egyensúlyt. Közel volt a kétségbeeséshez és ebben a kedélyállapotban görcsösen kapaszkodott abba a hitbe, hogy Giacometti szereti.

Kényszerítette magát arra, hogy elfeledje, mily gyáva erőszakkal tört ő rá a kapitány. Azzal védte őt maga előtt, hogy a férfi szereti őt és azt kellett hinnie, hogy Kamilla maga akarta így, mert nem védekezett csókja ellen a kertajtóban. Szívének mélyében bámulattal volt határozott fellépése és férfias bátorsága iránt.

A tiszt értett ahhoz, hogy ügyesen oda vigye a leányt, hogy ez tehetetlenül engedje át magát neki. Kétségkívül csak azért lépett fel ily brutálisan, hogy a leány első ellentállását legyőzze. Amikor győzelmében biztos volt, úgy bánt vele, amint a leggyöngédebb férj.

Ebből az következett, hogy Kamilla, aki az első együttlét után elfogultan és könyek között várta a más-

módon juttatta vissza a betétkönyvet Mayerhoffer kezébe. S ha sikkasztás nem is, de szabálytalan eljárás Mayerhoffer részéről is fennforog, a bizottság ezek alapján a tegyelmi eljárást függőben hagyni rendelte, míg az is meretlen tettes elleni nyomozásnak valami eredménye lesz.

— (A vidéki hírlapirodalom köréből.) Miklós Gyula, volt pécsi hírlapíró, a kassai »Pannonia« szerkesztésétől viszszalépett és e hó elsején átvette Kassán a »Felsőmagyarország« politikai napilap felelős szerkesztését.

— (Pécs város közegészségügye.) A városi közigazgatás mai ülésén Círer Elek dr. tisztifőorvos előterjesztette, hogy a múlt havi közegészségi állapotok nem voltak kedvezőek. Légzőszervek bántalmái, hurutos és hevenyfertőző betegségek, vörheny és kanyaró uralkodtak. A kórházak betegforgalma 162-vel emelkedett, mert míg decemberben 784 beteg volt kórházban, addig januárban 946 beteg volt. A városi köz-kórházban 800, az irgalmasok kórházában 94, a bányatelepi kórházban 52 beteg volt. Élve született 99 egyén; meghalt 85. Házasság 37 kötött.

— (Rossz tej; rossz liszt; rossz zsir.) Záray Károly dr. a város közigazgatási bizottságának mai ülésén hozzászólván a tisztifőorvos havi jelentéséhez, felhívta a figyelmet arra, hogy a falubelyről naponként behozott tejet ki sem vizsgálja meg. Tejvizsgálatot csak a piacokon tartanak, a mikor is egy pár árpádi asszony tejeskannája megvizsgálatik és ha rossz tej van benne, a rendőrség által — felrugattatik. Óhajtja, hogy a

vámházaknál legalább havonként egyszer-kétszer vizsgálatot tartsanak a tisztiorvosok s a naponként behozott 30 hektoliter körüli tej legalább havonként egyszer-kétszer megvizsgáltsék. Figyelmeztetett továbbá a kereskedésekben néhol található rossz és állott lisztre; végül a behozott rossz zsirra, melyet Pécsről mint pécsi zsirt szállítanak ki Dalmáciába. Círer Elek dr. tisztifőorvos megnyugtató válasza után a bizottság elrendelte, hogy havonként tejvizsgálat legyen a vámházaknál s a rossz lisztre és rossz zsirra szigorúan felügyeljenek a tisztiorvosok.

— (A régi bélyegek.) A m. kir. postaigazgatóság értesíti és figyelmezteti a közönséget, hogy a régi bélyegek és postai értékjegyek még három hónapig érvényesek. A hatfilléres zárt levelezőlapok szintén érvényben maradnak s az ujakat csak akkor bocsátják ki, ha a régiéket egészen elfogytak.

— (A szigetvári izraelita nőegylet) f. hó 17-én saját pénztára javára a Korona szálloda nagytermében táncestélyt rendez. Belépti-díj: személyenként 2 korona. Kezdeté este fél 9 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében szívesen fogadtatnak.

— (Már ismét a képes levelezőlapok.) Csak nemrég adtunk hírt olvasóinknak azokról a köztorgalomba került nem is annyira trágár mint inkább izetlen és erkölcsértő levelezőlapokról, melyeket egy helybéli könyvkereskedő bocsátott áruba. S most már ismét az ilyen képes levelezőlapokról szól az ének, ezuttal azonban nem helyi termékről

van szó. A képes levelező-lapok, melyeken nem is egy női alak, paradicsomi kosztumban van lepingálva, s melyek némelyike fővárosi chambres-separés jeleneteket ábrázol, budapesti cégjegyzéssel vannak ellátva, anélkül azonban, hogy az ezeket a trágárságokat készítő vállalat, vagy az áruba bocsátó kereskedő neve rajta lenne. A helybéli póstahivatalhoz is valami nyolc darab ilyen »Anzichts«-kártya érkezett kézbesítés végett, a póstahivatal azonban, tekintettel az ez ügyben kibocsátott kereskedelemügyi miniszteri rendeletre, eme képes levelező-lapok kézbesítését megtagadta, azokat hivatalosan elkobozta. Így talán a póstahivatal dicséretre méltó erőlyes intézkedései folytán csökkenni fog azok száma, kik az ilyen trágárságokat áruba bocsátják, de azoké is, kik az ilyen képes levelező-lapokat küldeni nem szégyenlik.

— (Nagy farsangi estély.) A pécsi Munkásképző Egylet folyó hó 24-én (szombaton) nagy farsangi estélyt rendez a Scholz-féle sörcsarnokban. Belépti-díj 1 korona. A farsangi estély mulattató műsorból lesz összeállítva s utána tánc lesz.

— (Körözött katona-szőkevények.) Eddig csak úgy egymásnak mutogatták ki a szomszédos járások »a területükön« lévő szíves kinyomozás végett, ama legényeket, kik még az 1899. évi fősorozáson sorozó kötelesek lettek volna, de sem ott, sem az azt követett utóállításokon nem voltak jelen. Miután azonban ez nem járt a kívánt eredményrel s az egyes hadkiegészítő parancs-

nap estét, lassankint érezte, mint olvad fel elfogultsága a boldogság azelőtt soha sem ismert érzésébe. Oly erős volt ez az érzés, hogy egy pillanatra elvesztette eszméletét.

Amikor ismét magához tért, ámulattal látta, hogy szobája, amelyben eddig csak a sötétben és egy szót sem váltva ismerték egymást, be volt világítva.

Giacometti állott előtte. Ajkai körül sajtóságos mosoly játszódtott.

Kamillát hirtelen erős szeméremérett fogta el és arcát kezébe rejtette. De amikor ismét nyugottabb lett, a végtelen hálaérzet lepte el a férfi irányába, akinek ezt a gyönyört köszönhette. Kitérte karjait és a férfit kebléhez vont.

Ettől kezdve együtt maradtak ameddig csak lehetett, ameddig az első derengős a szobát be nem világította.

Mikor kedvesse elbagyta, Kamilla reggelig egyedül maradt és hat órai alvás kipihentette fáradságát. Egészen meg volt lepelve, hogy a felébredésnél oly frissen és meg erősödve érezte magát.

Lement reggelizni. Minden felindulás nélkül nyujtotta atyjának csókra homlokát, azt a homlokot, amelyhez pár óra előtt egy más férfi ajkai tapadtak.

Azonban mégis el volt kissé fogulva, midőn egy napon atyja így szólt hozzá:

— Tudod-e már, hogy imádód ismét itt van?

— Micsoda imádó? — hebegte zavartan — Henri ur?

— Nem, — felelte a doktor, — a kis Lartigue, a Notredame téri Lartiguesek unokaöccse. Láttam őt ma

reggel a boltajtóban. Egész felnőttségre fiatalember lett belőle. Milyen gyorsan telik az idő!

Kamilla egészen visszanyerte nyugodtságát. A régi időkről csevegett atyjával. Ha Jaufré csakugyan sejtett is volna valamit, a leány mozdulatlan nyugodt arckifejezése bizonyára megtévesztette volna.

De hogy is gyaníthatott volna valamit? Amint a doktor tudta, a kapitány, mióta csak ott időzött, nem volt együtt Kamillával, csak az ő jelenlétében, akkor se igen beszélt a két fiatal lény egymással. Giacometti csaknem kizárólag a doktorral vitatkozott bölcsészeti témák felett.

A doktor ugyan napközben többször volt távol a háztól és akkor Kamilla zavartalanul érintkezhetett szomszédjával, de mindenki tudta, hogy a tiszt ezalatt kint volt elfoglalva és csak estére tért haza.

*

Csaknem valamennyi fiatal asszony, aki szerelmes férjébe, készséggel bevallja, hogy a házasság első heteiben alig gondolt egyebre, mint a szívek frigyére. Ez onnan van, hogy a szerelem megnyilatkozása a két nemnél különböző módon történik. A férfi lassankint majdnem észrevétlenül jut bele. A nőnél azonban az átmenet a tudatlanságból a megismerésbe pár perc alatt megy végbe. Ezért szeretnek folyton a megmagyarázhatlanra gondolni és képzeletük szakadatlanul a gyönyörökkel foglalkozik.

És ha ez áll a házasságnál, mennyivel inkább van ez így a szabad szerelemnél, amely a nőnek több alkalmat ad, hogy nyíltan tárja fel érzelmeit.

A Kamilla gondolatai is ezalatt, amíg Giacometti

fizetése mellet az adminisztráció egyszerűsítése esetére ígérheti az ezáltal megtakarítandó összegből. A pénzügyi oszlopainak korlátozása keresztül nem vihető. Végül ajánlja a költségvetést elfogadásra.

Tisza István Komjáthy beszédére reflektálva, figyelmeztet, hogy nem jó politika a nemzetiségek folytonos sikanizozása. A költségvetésre áttérve, kijelenti, hogy az államháztartás csak úgy menekülhet a tehertől, ha a fölösleges bürokratikus intézményektől megszabadítják. A kormány iránt való bizalomból a költségvetést elfogadja.

Ezzel az ülés egynegyed 3 órakor ért véget.

TÁVIRATOK.

— Stefánia betegsége. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az özvegy trónörökösné pár nap előtt influenzában megbetegedett, de mai bécsi jelentések szerint már sokkal jobban érzi magát.

— Kitüntetett bajor herceg. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király Miksa bajor hercegnek a Szt.-István-rend nagykeresztjét adományozta.

— Autonomiai kongresszus. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kath. autonomiai kongresszus ma Szapáry Gyula gróf elnöke alatt ülésezett. Schlauch Lőrinc bíboros-püspök ismertette a püspöki kar álláspontját, mely szerint kiáltó szükség van az autonómiaira. A világiaknak és egyháziaknak támogatniok kell egymást. Horánszky javaslatát pártolja.

— A transzváli háború. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy Buller tábornok hétfőn kezdte előnyomulását szinlelt támadással. Mindkét részről heves ágyuzás folyt, mi alatt Buller a jobbszárnyon Littleton dandárával a boerokat megverve elfoglalta a Kranzloof nevű magas dombot.

Kedden a boerok megkísérelték visszafoglalni a magaslatot, de újra megverettek. Hatodikán Sterkeestioinál a boerok és Gatactere csapatai közt heves harc fejlődött ki, mely még egyre tart.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1900. évi febr. hó 5-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 3261. Öz. Kohn Ignácné s t. — Kohn Gusztáv 1147 frt. hh.
3448. Nyuli Anna s t. — Püspök Lajos s t. öröks. — hh.
III. 46. Hecht Izidor — Spur István tanudij. — hh.
53. Néh. Pap Katalin hagy. ügy. — rend.
214. Néh. rendesi Bárány Dénes hagy. ügy. — hh.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 3215. Sebestyén Lajos — Fülöp Jenő 2679 frt 55 kr — rmv.
83. Sas Gizella — Pohászka Gyula házass. felb. — hh.
86. Nagy Magdolna — Lóki Gábor » » — hh.
257. Juhász Józsefné — Juhász József holtta nyilv. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 3213. Dr. Hajos Ferenc számad. ügye. — rmv.
3312. Ifj. Globek József s t. — Weiberger Lipót 829 frt 52 kr. — rmv.
3346. Farkas Ferenc — Farkas István öröks. — rmv.
3371. Grün Ignác — Goldschmidt Miksa 750 frt. — hh.
III. 3417. Zalai Jenő — Miklós Péter s t. 100 frt. — hh.
57. Kolin Lina — Gyuró Pál s t. végr. — rend.
58. » » » » 100 frt — rend.
178. Berger s t. — Frankó János végr. — mv.
241. Schvarc Lázár — Saub Amália s t. 264 kor. — mv.

282. Székely Ármin — Boné Kálmán végr. — mv.
285. Moirel F. Odön — Singer (Kéthelyi) L. végr. — mv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 125. Nagy Éva — Bonyár János válóper. — hh.
127. Pili István — Végi Zsuzsa » — rend.
162. Rausch Margit — Nuskern György válóper. — hh.
163. Fonyó István — Munkácsi Mária » — hh.
277. Komer Henrik — Prescher Erzsébet » — hh.
223. Lakatos József — Tóth István s t. ing. tjog. — rmv.
224. Kovács Imre s t. — Kovács József s t. ing. birt. — hh.
226. Pirisi Márton s t. — Udvardi Éva s t. öröks. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 179. Vas József — Schmidt Rozi s t. ing. tjog. — rmv.
180. Taubner S. fia cég — Hadwiger Adolf 650 frt. — hh.
210. Takács Lőrinc s n. — Szabó Márton s n. 768 frt 67 kr. — hh.
III. 176. Dr. Spányi Leó — Berger Sámuel végr. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 44. Mecskai József — Varga Katalin tjog. — rend.
64. Ifj. Magyar József — Magyar István tjog. — hh.
96. Imre Ferenc s t. — M. földhitelintézet zjog törtl. — mv.
98. Horváth József — Légrádi János tjog előj. — hh.
109. Petrics Trezka s t. — Poles Vilma tjog bek. — rend.
110. Ungár Simon — Kocsis Erzsé zjog. törtl. — hh.
111. Poles Lajos — Poles Vilma zjog előj. — rend.
112. Krausz Lipót s t. — Szenicei Ákos s t. végr. — rend.
115. Csillag Mihály s n. — Győr-vezsprém-dombovári vasut-társaság kisaját. — fo.
198. Bruck Márton s t. — Krausz Sándor zjog törtl. — hh.
200. Morley testvérek — Pollák Adolf végr. — hh.
213. Fráget József — Bödör József » — hh.

Előadó: Szabokszky Ferenc.

- III. 1. Darócy Zsigmond — Szenicey Géza letét. — rend.
15. Öz. Pichler Ferencné önk. ár. — rend.
35. Tamásffy Béla — Gölöncsér János végr. — rmv.
167. Dr. Darányi Ferenc — Orbán József » — rmv.
173. Ifj. Csorba Ede — Bürgund Albert » — rend.
174. » » » » » — fo.
175. Sós Frigyes s n. — Bozsek Pál » — rend.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 254. Jankó Imre s t. lopás. — rmv.
255. Heiszer Henrik s t. becs. sért. — vu.
256. Szalai János k. t. sért. — vu.
314. Ritecz József » — vu.
315. Potyondi Józsefné k. t. sért. — vu.
316. Pirbusz Vendel becs. sért. — vu.
317. Zsigulics Márton k. t. sért. — hh.
318. Zadravec István » — vu.
321. Mindszenti János » — vu.
328. Ifj. Vas György s t. lopás. — hh.
III. 213. Ifj. Kadányi Ferenc becs. sért. stb. — hh.
226. Königstein Mór testi épség ell. kih. — hh.
227. Stefan János lopás. — hh.
257. Kasonya János s t. lopás. — hh.
280. Negró Sándor testi épség ell. kih. — rend.
282. Sára János s t. lopás. — rmv., rms.
310. Vajda Jánosné » — hh.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 4055. Mancsek István s t. suly. t. sért. — hh.
4073. Ifj. Belda Péter » — hh.
4106. Lengyel János s t. » — rend.
4125. Böhm Lajos család. — rmv.
4142. Gomon József s t. sért. — hh.
4183. Stell Györgyné gond. ok. s t. sért. — hh.
4184. Dervatics László » — hh.
III. 7. Gatszarics Györgyné s t. s. t. sért. — rmv.
10. Ruzsics Stipó s t. » — hh.
117. Sulák Pál » — hh.
118. Somogyi Sándor » — hh.
218. Szingler János » — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 87. Kis János s t. stb. — hh.
88. Miházi József hat. ell. erősz. — hh.
114. Árvai János s n. » — hh.
159. Farkas Anna s t. magzat elhajt. — mv.
III. 116. Molnár István s t. m. lak sért. — ms.
119. Kovács Ferencné rágalm. — mv.
120. Bertalan József s t. » — hh.

121. Bertalan József s t. » — hh.
123. Horvát Jánosné s t. rágalm. és becs. sért. — rmv.
133. Ifj. Bakó Sándor tjog ell. kih. — fo.
137. Odri István ing. vagyon rong. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 62. Halvax Géza család. — hh.
169. Kis Vendel s t. sikk. — rmv.
186. Körösi Pál halált ok. suly. t. sért. — rmv.
280. Vargics Vinkó szánd. emb. ölés. — hh.
251. Jámbor István kettős házass. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 4141. Ifj. Könczöl Mihály s t. hat. ell. erősz. — rmv.
4165. Peterdi József lopás. — hh.
4167. Kátai Ferenc s t. rablás. — fo.
4185. Mezga Rókus m. okir. ham. — hh.
4188. Mándics Károly s t. sért. — rmv.
III. 217. Schäffler Konrád s t. s. t. sért. — hh.
231. Rofries Jakab s t. s. t. sért. — hh.
279. Kovács Antal József becs. sért. stb. — rmv.

Elintézésre kintűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi febr. hó 12. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 3316. Szakách József — ifj. Naszvadi Imre s t. öröks.
3394. Kis Nep. János — Szekeres József s t. közs. hat. érvényt.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 5. Csoklica Imre — Iladia Mátyás örökl.
90. Glavina Károly s t. — Gunc Mihály s t. végr. érvényt.
339. Hollósi Mihály — Bakonyi János számad.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 3373. Weisz D. cég — Kann Ármin és fia cég 2425 frt 50 kr.
30. Molnár János — néh. Molnár Mihály előterj.
79. Klein Lázár — öz. Császár Józsefné s t. 125 frt.
92. Hirschfeld S. — Hanni Fülöp s t. 130 frt.
III. 3350. Hubenay Sándor — Weizer József tjog.
7. Zalamegye árvászeke — Branilovics György s t. 148 fit 97 kr.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 240. Király János — Ambrus Juli válóper.
255. Beke Zsigmond — Katona Mari »
256. Kis Boc Mihály s t. — Kis Boc Istvánné s t. öröks.
270. Báróc András s t. — László Péter s t. végr. mszünt.
301. Tadic Stoján — Csavics Draginya válóper.
314. Schaller József — Földi Teréz »
317. Csillag Jánosné — Csillag János »
320. Blum János — Uri Magdolna »
321. Jakab János — Szél Sára »

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 121. Babos János — Pápai Imréné s t. egyezs. érvényt.
124. öz. Babos Péterné — Babos János 800 frt.
221. Deli Teréz — öz. Szalóky József 1076 frt.

Előadó: Graff Károly.

- III. 231. Leichtvitz E. — Clemente Antal végr.
232. Strobenz testvérek — Fülöp Mór »
234. Vadász Alajos — öz. Vasata Istvánné »
259. Boszler János — Taragyan Anna »
263. Matyasovszky Antal — Matyasovszky Márton s t. zjog bek.
264. Turgonyi Gáborné — Szabó Anna s t. tjog. bek.
271. Makfalvay Géza — Darázs Zsigmond végr.
272. Szaporca község — Csécs Zsuzsa »
274. Ruepert József — Egedy Sándor »
289. Novák Sándor — Simon György s t. »

Előadó: Szabokszky Ferenc.

- V. 26. Vasas István — Vasas Katalin törtl.
118. Mautner Róbert s n. — Chriszt Alajosné 750 frt 750 frt
123. Kasza Borbála — Visontai Sándor ing. teherm.
III. 113. Gulyás Adám — Tamási takptár végr. mszünt.
114. Vince László — Andók Józsefné végr.
142. Kir. kincstár. — Idics Mató »
171. Dr. Simon Dániel — öz. Virág Jánosné végr.
181. Cita Erzsébet — Berla János »
182. Deutsch Ede — Kovács Magdolna »

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 347. Mathievics György k. t. sért.
349. Lőrinc János lopás.
352. Boskovits János lopás.
353. Czimber Antal m. l. sért.
380. Ifj. Muth András s t. lopás.
385. Kovács Ferenc k. t. sért.

386. Kisházi József k. t. sért.
387. Mihács István lopás.
III. 345. Zsoldos István s t. becs. sért.
392. Bót József lopás.
397. Csordás Ferenc közcs. ell. kih.
404. Boda János lopás.
405. Róth Adolf s t. lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 6. Bank István s t. sért.
61. Nagy József s t. család bukás.
64. i. j. Pete Tóth István k. t. sért.
89. ifj. Pintér Antal s t. sért.
94. Horváth József halált ok. suly. t. sért.
III. 266. Hóbor József s t. id. ing. jogt. rong.
267. Lamping Ferenc s t. sért.
288. öz. Deliága Józsefné s t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 170. Csató János hat. ell. erősz.
174. Dömötör József hat. ell. erősz.
III. 155. Bencsik Jánosné rágalm.
199. Szabó Sándor
200. ifj. Szalai János s t.
211. Klevan Dávidné
225. Zsivolecz István becs. s. lopás.
290. Horváth Tácó rágalm.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 182. Czövek István m. okir. ham.
239. Singer Sándorné s t. család bukás.
330. Bergl Vilmos m. okir. ham.
356. Novakovics György szánd. emberölés.
361. Ágoston Mihály gyujt.
373. Szabó József

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 4219. Kerbolt János s t. suly. t. sért.
4231. Bezsényi György s t.
4232. Batiszta Károly
4235. Fischli János
1. Mayer János s t.
III. 281. Löwi Sámuelné s t. szem. szab. sért.
333. Juhász Vendel sikk.
406. Kis Czövek János s n. sikk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A lyceumi épületben
egy 1200—1500 hecto-
liter borra
alkalmas pincze
f. é. július hó 1-től több
évre bérbe adatik.

A lyceum igazgatósága.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetetlen jó
térjem, fiunk, testvérünk és rokonunk

Szigriszt Ferencnek

gyászos elhunytja és f. hó 7-én vég-
bement temetése alkalmából szemé-
lyes megjelenés, részvényt nyilatkozat és
koszoru küldés által mérhetlen fájdalmunkat
enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is
bánatos szívünk forró köszönetét.

Pécsett, 1900 évi február hó 8-án.

A gyászoló család.

3395

1900

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező Ágota-utcai 3. számú háznak

1900 évi május hó 1-től számított 3 évre

leendő bérbe adása iránt Pécs sz. kir. város g. tanácsstermében 1900 évi február hó 15-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverés tartatik. Felhivatnak tehát a pályázók, hogy 50 korona bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat, legkésőbb

— 1900. évi február hó 14-én —

déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert János g. tanácsnoknál betekintheők.
Pécsett, 1900. évi február hó 5-én.

A város Tanácsa.

658. szám.

Tkv. 1900.

HIRDETMEYNY.

Illocska és Lapáncsa községeknek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi augusztus hó 5-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1900. jan. hó 30-án.

Balaskó János

kir. járásbíró.